

דברי גורה
אל הפרשה

פרשת כי תשא

BROUGHT TO YOU BY **MYSHLIACH**
A DIVISION OF MERKOS L'INYONEI CHINUCH SUITE 302

"Caring for the well-being of
shluchim's children worldwide"

פרשת שקלים

ולכאורה שני פרטים אלו הם דבר והיפוכו: מחד גיסא מודגש במצוה זו עניו של העדר השלימות – „מחצית ה- שקל” דוקא, ומאידך – יש כאן הדגשה שמעשה הנתינה צ”ל מעשה „שלם”, „כולו כאחת בפעם אחת”, ולא נתינה ל- חצאין.

ב. ויש לבאר זה – ע”ד המוסר וה- חסידות:

ידוע הרמז בענין מחצית השקל, ש- מציאותו של הנותן אינה אלא „מחצית”, וכדי שיהי’ דבר שלם („שקל הקודש”) זקוק הוא ל„מחצית” שני’. ואחד הביאור- רים בזה הוא: שני ה„חצאים” של „שקל הקודש”) מרמזים על הקב”ה ובנ”י, כי הקב”ה וכנסת ישראל נמשלו כביכול, ש- כל אחד מהם הוא „פלא גופא” (מחצית). וכתורת הרב המגיד עה”פ”י „עשה לך שתי חצוצרות”, ד„חצוצרות” היינו „חצאי צורות”, ו„שתי חצוצרות” מרמזים על הקב”ה וכנס”י, ש„שניהם ביחד הוי צורה שלימה”.

ופירוש הדברים מובן ע”פ המבואר

מות). ביאור הר”פ פערלא לסהמ”צ רס”ג (מ”ע ז’ צב, ג’ ד). מ”ע כ’ (קמח, ג ואילך). ועוד. וראה בארוכה לקו”ש חט”ז ע’ 384 ואילך.
(7) ראה אה”ת תשא ע’ איתתמו ואילך. וראה שם ע’ איתתקיא.

(8) זח”ג (ו, ב. קט, ריש ע”ב).
(9) בספרו אור תורה (מה, ד ואילך). הובא ב- אה”ת תשא שם ע’ איתתמח (וראה אה”ת בהעלותך ע’ ססט). ונת’ בארוכה באה”ת לתהלים (יהל אור) ס”ע שנו ואילך. המשך תער”ב פרק שפד ואילך.
(10) בהעלותך י, ב.

א. במצות נתינת מחצית השקל מצינו שני פרטים מיוחדים:

(א) החפצא שבו נעשית המצוה צ”ל „מחצית השקל”, ולא „שקל שלם”, ועד שבכתוב מודגש פרט זה ביותר, שלא נאמר „עשר גרה” (כמו שממשיך בכתובי „עשרים גרה השקל”) אלא „מחצית ה- שקל”. וכך הוא גם החיוב לדורות, כנ- פסק ברמב”ם, „מחצית השקל זו מצותה שיתן מחצית מטבע של אותו הזמן אפילו הי’ אותו מטבע גדול משקל הקדש”.

והדגשה זו על „מחצית” דוקא (ולא „עשר גרה”, שהוא מספר השלם) יש בה חידוש לגבי כל עניני המקדש (וקדושה בכלל), שצריכים להיות „שלימים” ו- „תמימים”, כמו: כלי שרת מקדשין דוקא כשהם שלמים ומלאים, קרבנות צ”ל תמימים דוקא (ולא בעלי מום) וכן הכהן המקריב צ”ל תמים, ועוד – ואילו כאן הדיוק הוא שצ”ל „מחצית” דוקא ולא דבר שלם.

ב) בנוגע למעשה הנתינה פסק ה- רמב”ם שמחצית השקל „אינו נותנו ב- פעמים רבות, היום מעט ולמחר מעט, אלא נותנו כולו כאחת בפעם אחת”. שגם זה חידוש לגבי שאר חיובי ממון, שלא מצינו שיהי’ חיוב לתת כל הסכום שהוא חייב בו „כאחת בפעם אחת”, משא”כ כאן שחייב ליתן „כולו כאחת בפעם אחת”.

- (1) תשא ל, יג.
- (2) הל’ שקלים פ”א ה”ה.
- (3) ראה ראב”ע לשמות ג, טו. פרדס שער ב’.
- (4) זבחים פח, א.
- (5) ריש הל’ שקלים.
- (6) וראה צפ”ע ריש הל’ שקלים (ובעוד מקו-

והרגש זה בא ע"י שמעוררים בעצמם את התקשרותם לה', שישראל והקב"ה הם כמו שתי חצאי צורות, וכאשר מרגיש ש"ה' אחד" הוא הוא חיותו ואמיתית מציאותו («משום שה' אחד מאיר ומחיי כל הנפש»), א"כ אין שייך שיהי' פירוד בין הנשמה והקב"ה, שאינם אלא כמו "שתי חצאי צורות".

וזהו הרמו בשני ההפכים הנ"ל שב-מצות מחצית השקל – (א) מחצית דוקא, (ב) "כולו כאחת בפעם אחת" – ואדרבא שניהם תלויים זב"ז:

כאשר האדם מרגיש את עצמו כ"מחצית", שזהו מצד גילוי ההתקשרות לה', שאינו דבר נבדל מאתו ית' אלא כמו "חצי צורה", אזי מסירתו ונתינתו לה' היא באופן של "כולו כאחת", בלי התחלקות.

וכמו ענין המסירת נפש בפשטות, ש"היא נקודה אחת שלמעלה מהתחלקות, דלא שייך לומר שיש לאדם "קצת" מסירת נפש או "הרבה" מסירת נפש, כי ה"פירוש של מסירת נפש הוא – שמוסר את נפשו, דהיינו נקודת החיות שלו, לה', ולא תתכן בזה התחלקות, ובדרך ממילא מוסר כל אשר לו לה'.

ויש לומר, שזהו גם הרמו במאמר חז"ל¹⁶ שהקב"ה הראה לו למשה, "מטבע של אש" וא"ל "כזה יתנר", שתוכן מצוה זו אינה נתינה של ממון בלבד, אלא נתינת "מטבע של אש", נתינה החדורה באש הנשמה, ועד שכולה אש, שזהו"ע מסירת נפשו לה', אש המסירת נפש.

תמוז) שכאור"א מישראל. אינו רוצה ואינו יכול להיות נפרד מאלקות".

16) ירושלמי שקלים פ"א ה"ד. תחומא תשא ט (בסופו). תיב"ע ורש"י תשא (ל, יג). ועוד.

בספר התניאיי, שנשמת כל איש ישראל היא "חלק אלקה ממעל ממש", כלומר, שאין הנשמה מצ"ע דבר נפרד ממנו ית' שנוסף לעצם מציאותה הריהי מתקשרת ומתאחדת עמו ית', אלא שמלכתחילה הריהי "כולא חד" עם קב"ה יי, "חלק אלקה ממעל ממש".

וזהו ענין "מחצית השקל", דהיינו גילוי הנפש האלקית, המעורר באדם את ההרגשה שאינו אלא "מחצית" בלבד, ו"שואף ורוצה להתאחד עם "חצי צורה" הב' עם הקב"ה.

ג. והנה הכרה והרגשה זו, שאין ל-האדם שלימות בפני עצמו כי כל מציאותו אינה אלא "מחצית" ו"חצי צורה", באה לידי ביטוי (בעיקר) בענין המסירת נפשו.

דהנה מבואר בתניאיי, שענין המסירת נפש לה' לא בא מחמת דעת והתבוננות בה' כלל, אלא בלי שום התבוננות רק כאילו הוא דבר שאי אפשר כלל לכפור בה' אחד בלי שום טעם וטענה כלל, והיינו משום שה' אחד מאיר ומחיי כל הנפש כו'.

כלומר: זה שכל ישראל מוכנים למ-סור נפשם לה' הוא באופן "שאי אפשר כלל לכפור בה' אחד", היינו, שמרגישים שאינם יכולים להיות נפרדים ממנו ית'.

11) תניא רפ"ב. וראה ס' שפע טל בהקדמה בארוכה (ובספרו נשמת שתי הלוי שער ד' ואל"ף).

12) וראה לקו"ת שבהערה הבאה. ועוד.

13) ראה לקו"ת ר"ה (סב, ד) הטעם שבו אינו חייב למסור נפשו בשביל אביו, לפי שהבן נפרד ממנו ו"נה" מהות בפ"ע, משא"כ, הנשמה אינו כך רק כולא חד ואינה נפרדת ממנו ית' כלל. לכן מוכרח להיות לה אהבה. במס"נ ממש".

14) ספ"ח.

15) כפתגם הידוע ("היום יום" כ"א סיון. כ"ה

והרגש זה בא ע"י „מחצית השקל“²³, שענינה (ברוחניות) הוא ענין המסירת נפש (כנ"ל), דכאשר יסוד עבודתו היא התעוררות ד, מסירת נפשו לה' על יחודו, שיהי' קבוע בלבו תמיד ממש יומם ו- לילה לא ימיש מזכרונו"²⁴, אזי נרגש בכל עניניו שאינו אלא „מחצית“.

ועל ידי העסק בתורת מחצית השקל, שניתנה דוקא „כולו כאחת, בפעם אחת“, למעלה מהתחלקות, נזכה בקרוב ל- גאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו, שגאולה זו תבוא ג"כ לא בסדר והדרגה²⁵, אלא (כפסק דין ברור של הרמב"ם²⁶, ש„כבר הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה . . ומיד הן נגאלין“, תיכף ומיד ממש, ובעגלא דידן.

(משיחת שבת פרשת שקלים תשד"מ)

ד. והנה תרומת מחצית השקל היא (בעיקר) בשביל קרבנות ציבור שהקריבו במשך השנה²⁷, ש„קרבנות“ נקראים „עבודה“ סתמי, לפי שעבודת הקרבנות מרמזת על כללות ענין ה„קירוב“ לה' (קרבן מלשון קירוב²⁸), שזהו תוכן כל עניני עבודת ה', שעל ידם מתקרב האדם לקונו – ומזה מובן, שמצות מחצית ה- שקל היא היסוד של כללות הענין ד- עבודת ה'.

ויומתק הביאור בזה – כי עבודת ה' בשלימות היא דוקא כאשר האדם מרגיש בכל עניניו, שאינו אלא „מחצית“, דככל אשר הוא עובד את ה' בכל כוחותיו, אין זאת אלא „מחצית“, כי אלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לוי²⁹, שהקב"ה נותן ל- אדם את הכחות הדרושים כדי שיוכל לעבוד את השם, ויתרה מזה ע"פ מ- חז"ל³⁰ עה"פ³¹ „מי הקדימני ואשלם“;

23) וי"ל שזהו מהטעמים שמצות מחצית השקל הוצרכה להיות כאופן שהקב"ה הראה למשה „מטבע של אשׁ ואיל „כזה יתנו“ – שזוהי נתינת כח גלוי „זה“ מלמעלה על קיום מצוה זו.
24) י' התניא ספכ"ה. עיי"ש.
25) כהדיעה בירושלמי (ברכות פ"א ה"א) דגאולתן של ישראל קמעא קמעא כו'.
26) ה' תשובה פי"ז ה"ה.

17) ראה שקלים רפ"ד. רמב"ם ה' שקלים רפ"ד. רש"י תרומה כה, ב. תשא שם, טו.
18) ראה מפרשים לאבות פ"א מ"ב.
19) ס' הבהיר סק"ט. בחיי ויקרא א, ט. ועוד.
20) סוכה נב, ריש ע"ב. קידושין ל, ב. וראה תניא פ"ג.
21) תנחומא אמור ז. ויק"ר פכ"ז, ב.
22) איוב מא, ג.

Intro

Have you ever spent a lot of time making a jigsaw puzzle only to discover that you're missing a piece?

How did you feel? Did you feel very frustrated? It can be very annoying when that happens, because you really want the puzzle to be whole, but without that last piece the puzzle will forever be incomplete! You feel such a desire to just find that last little piece and finish off the puzzle already!

In this week's Sedra we also learn about an incomplete 'something', but instead of it being an unpleasant experience (like losing a piece of jigsaw), we are going to discover some goodness that comes from being incomplete! I know that sounds strange. How could anything positive come from being incomplete? Well, let's figure it out together. Here it goes!

So Hashem comes to Moshe and tells him that he wants to count the Yidden. How is Moshe going to count the Yidden? Every Yid has to give half a shekel to Moshe Rabeinu and then when Moshe Rabeinu counts the Shekalim he will know how many Yidden there are! Sounds simple enough. Doesn't seem like there's any issues with that.

Question?

Except, that every other time that people give items to the Beis Hamikdash we find an emphasis on perfection. You would like to bring a Korban for Hashem? The animal has to be perfect, no blemishes. You're a Kohen and you want to work in the Beis Hamikdash? You have to be perfect, with no blemishes. You want to bring wine or flour for a Korban and make it holy? You need to fill up the container to the top; it has to be full, otherwise it won't become holy.

All of sudden when it comes to counting the Yidden, Hashem says to Moshe, "The Yidden can't bring a full shekel, only half!" What's good about being a half? Why should we be giving only halves?!

If that's not puzzling and interesting enough, we find another special Halocha by the giving of half a shekel, that we don't find by any other Mitzva.

By the general Mitzva of Tzedoka, we don't find that there's an emphasis on giving all the money you set aside for Tzedoka all at

Answer!

once. In actual fact it's better to do more giving, and give a little bit every day than just giving once, a large lump sum. That's why the Rebbe told us to put a penny in the Pushka every day. Why not just give once a year a large sum of money? Because if we give often, it trains us to be givers, besides of course for the obvious; ensuring that poor people get the money they need; which happens whether you give in a lump sum or in installments.

That's what we find by the Mitzva of Tzedoka. It's better to give little sums more often than lots in one go, less often.

However by the giving of the half shekel, the Torah tells us you have to give it in one shot, no installments!

Now if in the Mitzva of Machtzis Hashekel we are all for being incomplete, and you must give half shekalim, why must you give the half a shekel all in one shot? Why can't you give the half a shekel in installments? Why are we all of a sudden so rigid and picky about being wholesome and giving the whole shekel in one shot?

The answer lies within the understanding, that the half a shekel that's given, represents the Yid that's giving it. After all, that's how each person is being counted, through the coin he is giving.

A Yid must realize that he is only a half and the Aibishter is his other half. Why is that? Why are we in fact a half? How do we know? Because you see, in Tanya it explains how a Yid is a piece of the Aibishter and is really one with Hashem in such a tight and special way that there is no separation between a Yid and Hashem. That's how close the Neshama and Hashem are to each other; like two halves of a single coin.

However, when the Yid goes into this world and sees itself as something separate from Hashem, it feels like only half, it's no longer one with Hashem the way it used to be.

Do you remember we talked about the jigsaw puzzle that was missing a piece? Do you remember the feeling of frustration we discussed, of needing that one last piece to finish the puzzle?

Well that feeling is also felt by the Yid down here in this world. The Yid so desperately wants to become one again with Hashem! That's why so many Yidden over the generations have given up their lives Al Kiddush Hashem! Because Yid-

den want to be one with Hashem to such a great degree, if someone says to them, either serve Avoda Zara or die, they tell that someone, “No! I don’t want to be separate from Hashem. I am a half without Hashem! I want to be whole! There’s no way I’m going to serve Avoda Zara and stay in my halfness! He is ready to totally give up his life for Hashem with no compromises whatsoever!

Now we can understand why on the one hand the shekel needs to be half and the other hand it needs to be given in one go. When a Yid feels he’s a half, and without Hashem he will never be complete, that’s when he will give himself over to Hashem all at once, like by the half a shekel that is given all at once! Because he is a half that’s why there’s a complete giving and devotion!

If a Yid feels himself to be a special complete person without Hashem, he won’t be dedicated completely to Hashem. He will say, “I’m complete already, I don’t need to serve Hashem.”

That’s why it’s so important to feel like a half. Thinking of oneself as a half creates a tremendous passionate feeling of wanting to be one with Hashem again. That can fuel a person’s Avoda in such a powerful way! For example, imagine not seeing your parents for such a long time! That only increases the desire and homesickness to see your parents, and will make you work even harder in order to make sure you can see them again! That’s the

advantage inherent in being incomplete! It creates a desire and a fire you never knew you had!

I told you we would discover something positive about being incomplete!

By the way, what were the half shekalim used for? Do you know? They were used to buy the public Korbanos for the year. Korban comes from the word Kiruv which means to come close. Korbanos are all about coming close. Can you guess who we are coming close to? That’s right! Hashem! That’s the whole idea of Korbanos.

What does this teach us?

It teaches us that the understanding that we are a half without Hashem, actually ‘so to speak’, ‘funds’ and provides the energy for our coming close to Hashem! If you’re thirsty, you work hard to find water! If you aren’t, why would you work hard to find water?! Same here, if you are thirsty for Hashem because you feel like a half, you will do what it takes to become whole, with complete dedication. If you feel quenched and whole, uh, what exactly will be motivating you to have a complete devotion to Hashem. If you aren’t broken, what will you be looking to fix!

Let’s give an example of a situation where we can choose to feel like a whole or a half and how they may affect the way we act.

Let's talk about wanting Moshiach. You have a Yid who is Boruch Hashem learning Torah doing Mitzvos, keeping Halacha, doing spiritually great on all fronts! He feels like a whole. After all, he's a mensch—he treats people with respect; he's a frum—he does what Hashem asks of him. It could even be that he's a Chossid; he goes on Mivtzoim and davens B'Avoda!

However when it comes to wanting Moshiach he really doesn't care. "I'm complete, I'm such a good guy, I do what I'm supposed to, I've ticked my boxes, I don't need Moshiach."

If he would only realize that he's a piece of Hashem and he's only a half if he's not completely one with Hashem, he'd realize that all the time Hashem does not have his home in this world, the job is not done. He would then passionately throw himself into doing any available extra action that will bring Moshiach! Cos it's not doing what you must that makes you complete, rather it's about being fully dedicated to what Hashem ultimately wants! What does Hashem ultimately want? Moshiach now!

People who are wholes don't feel an urgency in doing more. They look at another opportunity to do a Mitzva as a bothersome bonus. Maybe yes probably no. However a person who sees himself as a half sees in the Mitzva the ability to make himself one with Hashem; the ability to become that elusive whole!

In short, if you think of yourself as a part

you will completely involve yourself in becoming a whole. If however, you think of yourself as a whole you will only partially involve yourself in doing what needs to be done!

We are only halves without Hashem! So let's dedicate ourselves completely, and bring Moshiach now!

פרשת כי תשא

דבר
גולה

WORKSHEET

In this week's Sedra, we find opposite ideas, with regards to the counting of the Jewish people.

You see, the way the Jewish people were counted, was done through them each giving half a _____ to Moshe Rabeinu, and then the coins being counted up.

Usually anything having to do with the Mishkan was done in a perfect way. To bring just one example; there is a requirement for the Kohanim who serve in the Beis Hamikdash to be _____ without any blemishes.

The giving of a half a shekel however, clearly runs _____ this rule. For we see in the giving of this half a shekel an emphasis on not being full, not being _____.

Another interesting difference we find in the giving of the half a shekel as opposed to other Mitzvos, is the requirement that the whole half a shekel be given all at _____; not in installments.

This is very different than by Tzedoka for example, where we find that it's _____ to give a little every day, than a lump sum, once a month for example.

Why is it, that with this Mitzva we find that there is both the idea of giving a half-not being perfect; and giving this half, as a whole half a shekel; not in installments- the idea of perfection? Aren't they _____?

The answer is, that the complete, whole giving of the half a shekel, is teaching us an important lesson. Since a Jew is a _____ of Hashem, a person down here, in this world, without that constant connection to Hashem, should always see themselves as a _____. This will bring them to feel such a strong desire to reconnect to Hashem and makes the persons giving and devotion to so Hashem complete, full and perfect. Because feeling like a part makes one be wholly devoted.

In other words, the very fact that a person looks at themselves as a broken half, causes them to be totally devoted to fixing the brokenness, by wholeheartedly connecting themselves to _____.

That's the very important lesson we learn from the Mitzva of giving half a _____.

Good Shabbos!

